

BÀI HỌC 3

SỰ KÊU GỌI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GÓC: “Đáng ngợi khen thay Giê-hô-va Đức Chúa Trời tổ phụ chúng tôi, vì đã cảm lòng vua toan trang điểm đền thờ của Đức Giê-hô-va tại Giê-ru-sa-lem” (E-xơ-ra 7:27).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: E-xơ-ra 7:10; Nê-hê-mi 1:1-11; Đa-ni-ên 9:24-27; Đa-ni-ên 8; Rô-ma 8:28, 29; Rô-ma 9; Xuất Ê-díp-tô Ký 3, 4.

Đức Chúa Trời có kêu gọi mỗi người làm một phận sự cho Ngài? Chúa có dùng một tiêu chí nào để định người nầy đủ điều kiện hay xứng đáng hơn người khác cho một phận sự hay chức vụ nào đó không? Có thể nào các tiêu chuẩn theo loài người khác với các tiêu chuẩn trong mắt Chúa không? Nhiều người trong chúng ta có thể đồng ý, nhất là với hai câu hỏi cuối ghi trên. Có những lúc mà Đức Chúa Trời chuẩn bị cho chúng ta, qua học vấn, huấn luyện hay kinh nghiệm, để chúng ta sẵn sàng cho một chức vụ nào đó; hoặc có lúc Ngài chọn chúng ta là người hầu việc Chúa vì chúng ta sẵn lòng và khiêm nhường. Nhưng đôi khi, không dễ cho chúng ta biết được sự kêu gọi Chúa có cho mình là gì và vào thời điểm nào. Tuy vậy, Kinh Thánh cho chúng ta thấy bao nhiêu là câu chuyện của những người được Chúa chọn cho một công tác đặc biệt nào đó.

Thật kỳ thú là cả hai ông E-xơ-ra và Nê-hê-mi đã được Chúa gọi để giao phó một công tác đặc biệt cho Ngài: xây dựng lại những gì đã đổ nát và hoang tàn. Tuy nhiên muốn xây dựng lại cần rất nhiều ngành chuyên môn và qua nhiều giai đoạn quan trọng. Trước hết phải thu thập một đoàn người và hướng dẫn họ trở về Giê-ru-sa-lem để xây dựng lại đền thờ và thành phố. Đồng thời, họ cần phải dạy dỗ toàn dân lại về Đức Chúa Trời, về mối tương quan họ phải có với Ngài. Quả là một công tác thật vĩ đại và quan trọng.

1. SỰ KÊU GỌI E-XƠ-RA VÀ NÊ-HÊ-MI

Chúng ta có thể nói là ông E-xơ-ra đã được kêu gọi vì một số các lý do: (1) ông sẵn lòng đi; (2) ông là một lãnh đạo đương thời; và (3) ông là một nhà ghi chép lịch sử và là một thầy giáo dạy giáo lý. Cũng có những lý do khác nữa. Nhưng ba lý do trên cho thấy ông hội đủ các điều kiện cần thiết cho trọng trách sẽ giao cho ông.

E-xơ-ra 7:10 nói gì về E-xơ-ra? Bằng cách nào E-xơ-ra có thể “chuẩn bị” cho mình và “đặt lòng” mình tìm kiếm “Luật pháp của Chúa” và thực hành luật pháp ấy?

Sau khi về đến Giê-ru-sa-lem, E-xơ-ra là mẫu mực cho chúng ta thấy hiến đời mình cho Đức Chúa Trời là như thế nào, và ông dạy dỗ Lời Chúa tại Giê-ru-sa-lem 13 năm. Có thể cứ ngồi dạy học như thế này suốt 13 năm trời không cho ông thấy ảnh hưởng gì hay công việc xây dựng có kết quả nào, nhưng, sau khi các tường thành đã dựng nên, dân sự, không ai bắt, đã tự họ kêu gọi một buổi họp toàn dân. Lời Chúa mà E-xơ-ra đã dạy dỗ họ trong 13 năm qua đã ăn sâu mọc rễ trong họ.

Tại sao Nê-hê-mi được chọn? Đọc Nê-hê-mi 1:1-11.

Nê-hê-mi có một tấm lòng ưu tư về công việc Chúa và cho dân của Ngài. Ông đau buồn khi hay tin công việc xây dựng nhà Chúa tại Giê-ru-sa-lem đã bị đình trệ và ngừng hẳn. Nê-hê-mi có một tấm lòng mong muốn việc xây dựng và tái thiết được hoàn tất, và như E-xơ-ra, ông tình nguyện bỏ công vào công tác này. Đức Chúa Trời nhìn thấy tấm lòng họ và Ngài đã nhậm lời cầu xin và ước muốn của họ. Nhiều khi chúng ta tưởng là nếu có một công tác nào mà lòng chúng ta ao ước thì chúng ta lại sợ là không phải ý Chúa mà chỉ là của lòng mình; vì chúng ta thường tưởng là Đức Chúa Trời chỉ giao phó những công tác khó khăn mà chính lòng chúng ta cũng không thích. Nhưng nếu chúng ta cùng đi với Chúa, thì lòng khát khao để làm những gì chúng ta yêu thích thường là bởi Chúa giao cho. Đức Chúa Trời muốn chúng ta có một lòng nhiệt thành và yêu mến những điều gì mà Ngài giao phó cho con cái Ngài.

Qua những cách nào mà bạn có kinh nghiệm thực tế là Đức Chúa Trời đã kêu gọi bạn làm công tác cho Ngài mà cũng là những điều bạn yêu thích?

2. THỜI ĐIỂM NHƯ LỜI TIÊN TRI

Trong bài học của tuần lễ đầu tiên của tam cá nguyệt này, chúng ta học thế nào Đức Chúa Trời đã kêu gọi Giê-ru-ba-bên (khoảng 538 TC) và E-xơ-ra (457 TC) để làm những công vụ đặc biệt cho Ngài. Trong bài học thứ nhì, chúng ta học về sự kêu gọi của Đức Chúa Trời cho Nê-hê-mi (444 TC). Chúng ta phải lưu ý rằng các sự kêu gọi này hòa hiệp với tương lai mà Đức Chúa Trời đã biết trước. Chẳng hạn, Giê-ru-ba-bên đã được Chúa động lòng để làm một công tác đặc biệt vào thời điểm chấm dứt của 70 năm lưu đày mà Giê-rê-mi đã nói tiên tri.

Năm nào E-xơ-ra được kêu gọi để làm công vụ cho Đức Chúa Trời? Đó cũng là năm mà vua Ạt-ta-xét-xe ra chiếu chỉ. Năm ấy quan trọng thế nào trong các lời tiên tri? Hãy tra cứu trong Đa-ni-ên 9:24-27.

Trong Dân số Ký 14:34 và Ê-xê-chi-ên 4:5, 6 nói về một tuần lễ tiên tri là 7 năm. Lời tiên tri nói về 70 tuần, như vậy là 490 năm. Câu hỏi chúng ta cần trả lời là sự việc gì làm mốc cho khởi đầu của thời gian 490 năm? Lời Kinh Thánh nói rằng điểm mốc đó là lúc chiếu chỉ được ban hành để xây dựng và tái thiết lại Giê-ru-sa-lem.

Có cả thầy ba chiếu chỉ được ban hành về việc tái thiết cho dân Do Thái. Các vua Si-ru, Đa-ri-út, và Ạt-ta-xét-xe đều ra lệnh phải xây dựng lại xứ sở cho người Do Thái. Tuy nhiên chỉ có lệnh của vua Ạt-ta-xét-xe là nói rõ là việc trùng tu phải cho thành Giê-ru-sa-lem, và cũng là chiếu chỉ duy nhất nói về Đức Chúa Trời và tôn vinh sự can thiệp của Ngài (E-xơ-ra 7:27, 28).

Bắt đầu thời kỳ 70 tuần lễ là năm 457 TC, năm thứ bảy đời Vua Ạt-ta-xét-xe I như đã nói trong E-xơ-ra 7:7-26. Và năm này cũng là mốc điểm đầu tiên của thời kỳ 2300 ngày tiên tri đã được nói đến trong Đa-ni-ên 8:14. Đây là mốc điểm của hai lời tiên tri. Thời kỳ 70 tuần lễ chấm dứt vào năm 34 SC, là lúc sự truyền bá phúc âm được truyền rao ra khắp đất sau khi Ê-tiên tử vì đạo. Và giữa của tuần cuối cùng trong 70 tuần lễ ấy là năm 31, là năm mà Đức Chúa Cơ Đốc phải chết trên thập tự giá.

Đọc lại lời tiên tri của Đa-ni-ên 9:24-27. Sự chính xác lạ lùng của các lời tiên tri này về các thời điểm và sự kiện xảy đến có làm chúng ta chắc chắn về niềm tin của mình không?

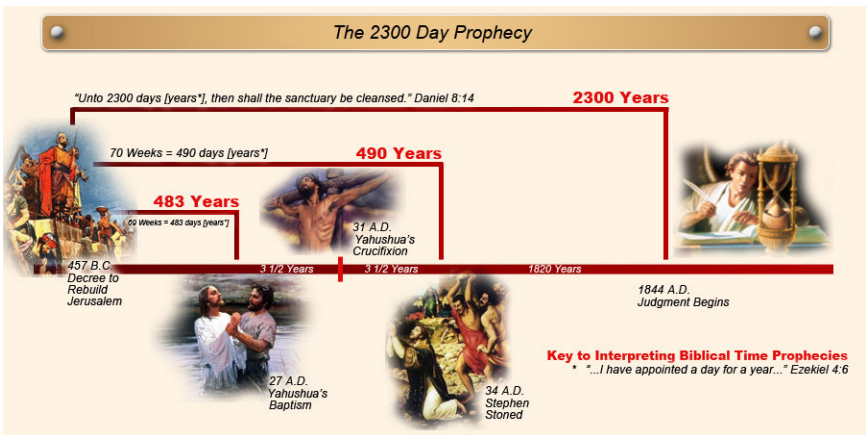
3. 70 TUẦN LỄ VÀ 2300 BUỔI CHIỀU BUỔI MAI

“Có 70 tuần lễ đã định trên dân người”, chữ đã định trong Đa-ni-ên 9:24 có nghĩa là “có 70 tuần lễ lấy ra khỏi”, theo văn chương của người Do Thái, khỏi một khoảng thời gian dài hơn. Đa-ni-ên 8 nói về 2300 ngày hay năm tiên tri, nhưng không nói đến lúc nào thời gian ấy bắt đầu, nhưng tiếp qua đoạn 9 thì nói đến 490 năm lấy ra khỏi, thì chỉ có thể là chúng đã được lấy ra khỏi toàn phần thời gian 2300 năm được nhắc đến ở đoạn trước đó.

Đọc Đa-ni-ên 8. Có phần nào của sự hiện thấy đã không được giải thích? (Đọc kỹ lại Đa-ni-ên 8:14, 26, 27).

Có nhiều lý do cho thấy 70 tuần lễ tiên tri và lời tiên tri về 2300 buổi chiều và buổi mai liên hệ với nhau: (1) cả hai đều là những thời gian tiên tri; (2) chữ “hiện thấy” và “hiểu” nối liền chúng với nhau (Đa-ni-ên 8:26, 27 và 9:23); (3) cả hai đều là được diễn giải bởi cùng một vị thiên sứ Gáp-ri-ên (Đa-ni-ên 8:16 và 9:21); (4) phần tiên tri duy nhất không được giải thích trong đoạn 8 là sự hiện thấy về 2300 ngày; (5) Đa-ni-ên 8 không giải thích hết toàn thể sự hiện thấy, trong khi Đa-ni-ên 9 chỉ có lời giải thích mà thôi.

Những điều tiết lộ trong E-xơ-ra đã giải đáp những thời gian bí ẩn trong sách Đa-ni-ên, cụ thể là cho biết thời điểm nào trong lịch sử để bắt đầu tính các giai đoạn tiên tri liên quan đến các lãnh vực quan trọng trong chức vụ của Đức Chúa Giê-su và những việc Ngài làm vì chúng ta.

4. SỰ TUYỂN CHỌN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Có nhiều giải thích Đức Chúa Trời tuyển chọn hay chọn chúng ta để làm một công tác nào đó. Nhưng chúng ta hãy xem Kinh Thánh giải thích gì về sự tuyển chọn này.

Đọc Rô-ma 8:28, 29. Tại sao Đức Chúa Trời lại kêu gọi chúng ta? Ngài chọn chúng ta để làm phận sự gì cho Ngài?

Câu Kinh Thánh này nói rằng Đức Chúa Trời đã định trước là con người được dựng theo ảnh tượng của Đức Chúa Con. Câu này không nói rằng mỗi người đã được định trước số mệnh họ sẽ được cứu hay không được cứu, và chúng ta chẳng được có quyền lựa chọn điều ấy. Hay nói một cách khác, sự tuyển chọn là mục đích của sự biến hóa của chúng ta. Chúng ta phải thay đổi để phản ảnh Con của Đức Chúa Trời. Sự biến hóa được hứa ban cho chúng ta trong câu kế tiếp (Rô-ma 8:30), mà tác giả Phao-lô nói rằng những kẻ mà Đức Chúa Trời kêu gọi, Ngài cũng làm cho họ nên công bình và nên thánh. Như vậy chúng ta không tự biến hóa chính mình được, nhưng Chúa hứa chúng ta sẽ đạt được sự biến hoá nhờ nơi quyền năng của Ngài.

Đọc Rô-ma đoạn 9. Sự lựa chọn nào hay là sự kêu gọi nào của Đức Chúa Trời được nói đến trong đoạn này?

Trong đoạn này, Phao-lô bàn về sự tuyển lựa mà Đức Chúa Trời có cho mỗi người cho mỗi công tác khác biệt. Dân Y-sơ-ra-ên đã được tuyển chọn làm dân để mang tin mừng của Đức Chúa Trời cho toàn nhân loại. Câu 9:13 thường bị hiểu lầm rằng Đức Chúa Trời đã thương hai anh em Gia-cốp và Ê-sau kẻ nhiều người ít. Nhưng trong phạm vi của đoạn Kinh Thánh này, Phao-lô nói rằng Gia-cốp đã được chọn mà Ê-sau không được. Và Gia-cốp được chọn để làm tổ phụ của Y-sơ-ra-ên là dân mà Đức Chúa Trời giao công tác làm theo những điều Chúa dạy. Phao-lô nói đến hai sự tuyển chọn của Đức Chúa Trời. Thứ nhất, Ngài chọn hết thảy mọi người để cho chúng ta được biến hóa để phản ảnh được hình ảnh của Đức Chúa Giê-su. Thứ hai, Chúa chọn mỗi người cho mỗi công tác khác nhau.

Tại sao thật đáng khích lệ khi biết rằng bạn đã được định trước cho sự cứu rỗi? Tuy nhiên, tại sao điều đó không có nghĩa là bạn có thể có những lựa chọn bừa bãi mà không sợ chúng sẽ làm mất đi sự cứu rỗi mà Chúa ban?

5. TRÁCH NHIỆM CỦA CHÚNG TA

Nếu chúng ta được Chúa kêu gọi, chúng ta vẫn có quyền tự do tiếp nhận hay từ chối sự kêu gọi ấy, chẳng khác chi chúng ta hoàn toàn có sự tự do trong việc tiếp nhận hay từ chối sự cứu rỗi mà Ngài đã hứa cho hết thảy chúng ta. Ngài có thể đặt chúng ta vào trong một vai trò đặc biệt nào đó, nhưng chúng ta có quyền từ chối không nhận vai trò ấy. Phải, Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm những điều đặc biệt nào đó cho Ngài, cũng như thể Ngài muốn chúng ta trở nên như Ngài. Sự tuyển chọn của Chúa cho chúng ta vào một vai trò nào đó là một phần của chương trình cứu rỗi Ngài có cho chúng ta. Khi chúng ta làm theo điều Chúa kêu gọi mình làm, chúng ta sống thật theo chương trình cứu rỗi Chúa có cho chúng ta.

Vua Sau-lơ đã được giao chức vụ của một vị vua. Tiếc thay, Sau-lơ không bao giờ thật sự dâng hết lòng mình cho Đức Chúa Trời dẫu là ông đã nhận được trách nhiệm của địa vị mình. Không phải chỉ vì một ai đó được Chúa gọi để làm một điều đặc biệt cho Ngài, là họ luôn luôn kính sợ Ngài. Ý chí tự do của chúng ta là điều quyết định cách chúng ta hành động, và nếu chúng ta không đi theo sự hướng dẫn của Chúa, chúng ta có thể mất tất cả.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký đoạn 3 và 4. Chúng ta học được bài học nào về điều gì có thể xảy đến khi Đức Chúa Trời kêu gọi ai đó để làm một công việc cho Ngài?

Câu trả lời của chúng ta có thể như của E-xơ-ra và Nê-hê-mi, là nhận sự kêu gọi của Chúa không một câu hỏi, hay chúng ta có thể như Môi-se, nêu ra những duyên cớ, lý do đặng khước từ. Cuối cùng Môi-se cũng nhận lời Chúa gọi và ra đi (Xuất Ê-díp-tô Ký 4:10). Nhưng ông đã viện cớ mình không tài giỏi, không có tài ăn nói, chẳng là ai cả, và chẳng có quyền uy thế lực nào cả. Và ông còn bảo Chúa hãy đi tìm người khác để sai đi. Vậy mà khi chúng ta đọc hết câu chuyện của cuộc đời Môi-se, ông đã trở thành một người lãnh đạo đầy quyền năng và chẳng ai có thể ngang hàng được như ông. Ông đã là một người đầy tớ trung kiên của Đức Chúa Trời và hoàn tất nhiệm vụ mà Chúa đã giao cho ông.

Các lời bào chữa hay chống chế nào chúng ta thường dùng để tránh cho mình phải làm những điều mà Chúa muốn giao phó cho chúng ta?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Khi Đấng Christ trở lại, Ngài đã được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, sự chết của Ngài và việc ban phúc âm cho dân ngoại chắc chắn đã được chỉ ra. Đó là đặc quyền của người Do Thái để hiểu những lời tiên tri này, và nhận ra rằng các lời tiên tri này đã được ứng nghiệm qua chức vụ của Đức Chúa Giê-su. Đấng Christ kêu gọi các môn đồ của Ngài biết tầm quan trọng của việc nghiên cứu tiên tri. Để cập đến lời tiên tri ban cho Đa-ni-ên liên quan đến thời điểm của họ, Ngài phán, ‘Ai đọc, phải để ý.’ Ma-thi-ơ 24:15. Sau khi phục sinh, Ngài đã giải thích cho các môn đồ trong ‘tất cả các đấng tiên tri’ ‘các điều liên quan đến chính Ngài.’ Lu-ca 24:27. Đấng Cứu Rỗi đã nói qua lời của tất cả các tiên tri. ‘Thần Linh của Đấng Christ ở trong họ đã tỏ cho họ biết, khi Ngài làm chứng trước về sự đau khổ của Đấng Christ và những vinh hiển theo sau’ (1 Phi-e-rơ 1:11)” – *The Desire of Ages*, trang 234.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thảo luận về câu chuyện của Giô-na và cách ông trả lời sự kêu gọi của Chúa. Chúng ta học gì được qua kinh nghiệm của Giô-na? Đồng thời, so sánh cách Giô-na nhận lời kêu gọi và cách Phao-lô tiếp nhận khi ông được Chúa gọi. (Đọc Công vụ 9:1-20). Liệt kê những điểm khác nhau của hai sự kêu gọi này.
2. “Câu chuyện của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt cho thấy một kết cuộc đau thương của một cuộc đời đáng lẽ ra đã có thể được làm vinh danh Đức Chúa Trời. Nếu Giu-đa gặp một điều gì đó làm ông phải chết trên đường đến thành Giê-ru-sa-lem thì có thể ông cũng được liệt vào hàng danh dự của 12 môn đồ, và được thương nhớ hoài.” – *The Desire of Ages*, trang 716. Hãy suy gẫm về câu chuyện của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Có thể nào “sự kêu gọi” cho ông là phản Chúa không? Nếu là vậy, thì có phải là bất công cho Giu-đa không? Làm sao chúng ta hiểu Giu-đa và các cơ hội của ông để rồi đưa đến kết cuộc ấy? Chúng ta học được bài học nào qua câu chuyện của Giu-đa và sự tự do trong việc chọn lựa cách mình sống cuộc sống mình?